

M. Zevk ve Lezzetlere Düşkünlüğü

İnsan yaratılışı gereği zevk ve lezzetlere düşkündür. Dünyanın fani lezzetlerini, âhîret sonsuz nimetlerine tercih eder. Bu hakikatı Bediüzzaman Hazretleri şöyle ifade etmektedir:

“Nefs-i insaniye, muaccel ve hazır bir dirhem lezzeti; müeccel, gaib bir batman lezzete tercih ettiği gibi, hazır bir tokat korkusundan, ileride bir sene azabdan daha ziyade çekinir. Hem insanda hissiyat galib olsa, aklın muhakemesini dinlemez. Heves ve vehmi hükmedip, en az ve ehemmiyetsiz bir lezzet-i hâzırayı ileride gayet büyük bir mükâfata tercih eder.”¹

Zehirli dikenler hükmünde olan gayr-i meşru lezzetler, insandaki akıl ve kalp gibi latifeleri de söndürür. Bu tehlikeden korunmanın yegane çaresi, Allah korkusudur. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v)

“Hikmetin başı Allah korkusudur.”

buyurarak, bu hakikatı veciz ve belîğ bir şekilde ifade etmişlerdir. Başka bir hadisi şeriflerinde de şöyle buyurmaktadır:

“Eğer benim bildiğimi bilseydiniz; az güler, çok ağlardınız da dünya size ehven gelir ve ahreti dünya üzerine tercih ederdiniz.” [bk. Tirmizî, Zühd 9, (2313); İbnu Mâce, Zühd 19, (4190).]

Bediüzzaman Hazretleri:

“Helâl dairesi geniştir, keyfe kâfi gelir. Harama girmeye hiç lüzum yoktur.”²

beyanı ile gençlere meşru dairedaki zevke kanaat etmelerini tavsiye eder ve şöyle

buyurur:

*“Hakikî zevk ve elemsiz lezzet ve kedersiz sevinç ve hayattaki saadet yalnız imandadır ve iman hakikatleri dairesinde bulunur. Yoksa dünyevî bir lezzette çok elemeler var. Bir üzüm tanesini yedirir, on tokat vurur gibi hayatın lezzetini kaçıır.”*³

Ayrıca o nimetlerin elinden gitmesiyle de onlardan aldığı lezzetin bin katı elem çeker. Zira; **“Zeval-i lezzet elem olduğu gibi, zeval-i elem dahi lezzettir.”**⁴

Dünyanın lezzetleri helal dahi olsa ani ve fanidir. Marifet ve irfana dair olan lezzetler ruhun ve kalbin gıdası olduğu için ebedidir. Dünyanın bin sene mesut hayatını, Cennetin bir saatine mukabil gelemmez. İnsanın ahiretteki rahatı bu dünyadaki çalışmasına bağlıdır. İnsanın ruhen terakkisi iman ve irfan iledir. Bu ulvi seciyelerden mahrum bir cemiyetten sefahat ve fuhşiyat gibi her türlü fenalık zuhur eder. Memleketleri yıkan, aileleri tarümar eden, haysiyet ve şerefleri silip süpüren ve insanı dünya ve ahiret hayatını zehirleyen sefahattır.

Sefahatın tehlikesini ve insan hayatını nasıl zehirlediğini ifade eden şu veciz cümleleri dikkatinize sunmak istiyorum:

“Evet gençlik damarı, akıldan ziyade hissiyatı dinler... His ve heves ise kördür, akibeti görmez. Bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzete tercih eder. Bir dakika intikam lezzeti ile katleder, seksen bin saat hapis elemelerini çeker. Ve bir saat sefahet keyfiyle bir namus mes'elesinde; binler gün hem hapsin, hem düşmanın endişesinden sıkıntılarla ömrünün saadeti mahvolur. Bunlara kıyasen bîçare gençlerin çok vartaları var ki: En tatlı hayatını, en acı ve acınacak bir hayata çeviriyorlar...”⁵

İşte böyle dehşetli ve tehlikeli sefahat yangınına karşı gençlerimiz, ancak Kur'an'ın elmas kılınca olan Risale-i Nur'daki iman hakikatlerini okumak ve takva kalasına sığınmakla ancak kendilerini muhafaza edebilirler. Buna en büyük şahit ise, bu ulvi hakikatları hayatlarına tatbik eden gençlerinin, ibadet ve takva ile iffetlerini muhafaza etmeleri ve istikamet dairesinde yaşamalarıdır.

Dipnotlar:

¹ Lem'alar, s. 76.

² Sözler, s. 29.

-
- [3](#) Sözlər, s. 150.
[4](#) Şualar, s. 478.
[5](#) Sözlər, s. 148.